

Menționează că la data calculării accesoriilor contestate în cauză erau în vigoare prevederile Codului de procedură fiscală, care stipulează că pentru obligațiile fiscale neplătite la termen, atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment.

Consideră că în speță nu există autoritate de lucru judecat iar judecătorul sindic nu avea competența să anuleze acte fiscale.

Reprezentanta intimătei-reclamante solicită respingerea recursului nefondat și menținerea hotărârii instanței de fond întrucât aceasta în mod corect reține că în cazul S.C. „Umaro” S.A. nu se aplică dispoziții derogatorii de la prevederile art.37 din Legea nr.64/1995, în planul său de reorganizare nefiind prevăzute derogări de la prevederile anterior menționate.

Consideră că în cauză nu se aplică dispozițiile art.118 alin.(4) din O.G. nr.92/2003 și nici ale art.60 alin.(7) introdus prin O.G. nr.38/2002, așa cum a susținut recurenta-pârâtă, Legea nr.64/1005 fiind specială și având prioritate de aplicare, în concluzie creanța nefiind datorată.

În opinia sa, criticile aduse hotărârii instanței de fond sunt irelevante întrucât hotărârea pronunțată de aceasta a intrat în puterea lucrului judecat, iar sumele contestate au făcut obiectul contestației se află sub incidența autorității lucrului judecat.

În replică, reprezentanta recurente-pârâte arată că nu a susținut aplicarea dispozițiilor O.G. nr.38/2002.

S-au declarat dezbaterile închise, cauza rămânând în pronunțare.

CURTEA

- deliberând -

Asupra recursurilor în materia contenciosului administrativ - fiscal de interes public constată următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului [redacted] sub nr. [redacted] / [redacted] reclamanta S.C. [redacted] S.A. a solicitat în contradictoriu cu D.G.F.P. [redacted] anularea Deciziilor nr. [redacted] și [redacted] din 10.10.2006 emise de pârâtă, admi-

ca
ct a
Prin sentința CIVILĂ nr. 100/10 octombrie 2006.

Au fost admise contestațiile reclamantei nr. [redacted] și [redacted]/23.08.2006.

O.G.
um a
ate în

desorii nr. [redacted] și [redacted], precum și [redacted]
[redacted] și [redacted] emise de pârâtă la data de 30.06.2007 și respectiv
27.07.2007.

[redacted] sumei de 1500 lei cheltuiel

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut următoarele :

64/1995 în forma nemodificată împotriva S.C. [redacted]
Prin Deciziile de impunere referitoare la obligații de plată accesorii nr. [redacted]
[redacted] și
[redacted] precum și [redacted] obligații de

precum și [REDACTED], s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații de
emise de către D.G.F.P. [REDACTED],
plată accesorii - aferente obligațiilor fiscale - în sumă totală de [REDACTED] lei.

Contestațiile reclamantei împotriva actelor fiscale sus-menționate au fost respinse de D.G.F.P. [redacted] prin Deciziile nr. [redacted] și [redacted] /10.10.2006.

Potrivit dispozițiilor art. 37 din Legea nr. 64 1995 - articol introdus prin Legea nr.99/1999 - nici o dobândă ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor garantate de la data deschiderii procedurii, în afară de cazul în care, prin programul de plată a creanțelor cuprins în planul de reorganizare, se derogă de la prevederile de mai sus.

S. C. [redacted] S. A nu a prevăzut în planul de reorganizare derogări de la aceste prevederi legale. Fiind dispoziții imperative, acestea sunt aplicabile tuturor participanților la procedura reglementată de Legea nr. 64/1995 indiferent de calitatea lor, legiuitorul nefăcând distincție asupra naturii juridice a accesoriilor, toate încadrându-se în mențiunea „nici o dobândă sau cheltuială”. Această susținere este confirmată și de art. 41(4) din Legea nr. 85/2006, care stabilește că „nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute ulterior datei deschiderii atât a procedurii simplificate, cât și a celei generale, în cazul în care nici un plan de reorganizare nu este confirmat”.

Scopul emiterii H.G nr.871/2000 a fost de stingere a datoriilor. Nefiind garantată cu garanții reale, creanța D.G.F.P. [redacted], reprezintă o creanță chirografară bugetară, iar privilegiul statului nu-i permite pârâtei să adauge la creanța sa dobânzi sau alte cheltuieli.

Prin art. IV din O.G nr.38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 s-a stabilit că procedurile deschise până la data intrării în vigoare a acestui act normativ, vor continua să fie administrate și lichidate conform prevederilor legale în vigoare anterior modificărilor aduse Legii nr. 64 1995, consacându-se principiul neretroactivității.

Astfel cum rezultă din expertiza contabilă efectuată în cauză, baza de calcul a accesoriilor de [redacted] lei contestate o reprezintă suma de [redacted] lei - impozit pe venit din salarii, respectiv [redacted] lei T.V.A, care a făcut obiectul

fost contestată și soluționată prin sentința civilă nr. [REDACTED] /28.11.2003 a Tribunalului [REDACTED] Secția Comercială și Contencios Administrativ și prin care s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat cuantumul creanței D.G.F.P. [REDACTED]. Prin sentința civilă nr. [REDACTED] 28.11.2003, din suma contestată și pentru care s-a admis contestația, fac parte - conform concluziilor expertului contabil - și sumele de [REDACTED] lei RON reprezentând valoarea impozitului pe venitul pe salarii, precum și [REDACTED] lei RON reprezentând valoare T.V.A.

Întrucât prin sentința civilă sus menționată, confirmată în recurs s-a stabilit că aceste debite nu sunt datorate, în mod greșit D.G.F.P. [REDACTED] insistă bugetare, creditorii asumându-și riscul ca în cazul vânzării de acțiuni prin licitație publică, să se obțină un preț mai mic decât cel estimat.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen legal pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED] care a criticat soluția ca fiind nelegală și netemeinică pentru interpretarea greșită a dispozițiilor legale aplicabile, invocând în drept, art. 304¹ și 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

Astfel, a susținut recurența că în mod greșit a fost reținută incidența în cauză a dispozițiilor art. 37 din Legea nr. 64/1995, întrucât acest text nu se referă la accesoriile calculate obligațiilor fiscale, ci doar la dobânzile comerciale, în perioada de reorganizare judiciară.

În mod greșit s-a stabilit ca bază de calcul, reprezentând impozit pe veniturile din salarii și taxa pe valoarea adăugată aflată în sold la 31 decembrie 2003 și neachitată, că ar fi datorată, întrucât aceasta a făcut obiectul contestației la tabelul creditorilor, admisă prin sentința civilă nr. [REDACTED] /28 noiembrie 2003 pronunțată în dosarul nr. [REDACTED] /F/1996 al Tribunalului Neamț, rămasă definitivă și irevocabilă.

Ca un argument în sprijinul susținerilor sale, recurența a invocat prevederile Ordinului nr. 1365/2004 pentru aprobarea Deciziei nr. 5/22 iulie 2004 a Comisiei fiscale centrale.

A mai susținut recurența că nu se poate reține caracterul special al dispozițiilor Legii nr. 64/1995, întrucât, în realitate, O.G. nr. 92/2003 are caracter de normă specială, legea insolvenței fiind norma generală.

Nici dispozițiilor H.G. nr. 871/2000, invocate în stingerea obligațiilor bugetare, nu pot fi reținute în soluționarea cauzei, întrucât baza de calcul care a generat accesoriile nu a fost anulată.

Neînscrierea în tabelul creditorilor a sumei totale solicitate de către recurența - creditoare nu echivalează cu anularea acesteia de către judecătorul sindic.

Instanța de contencios administrativ nu poate fi ținută de soluția pronunțată prin sentința civilă nr. [REDACTED]/F/26.11.2003, pronunțată în dosarul de faliment.

Astfel, greșit s-a considerat că baza de calcul a accesoriilor de [REDACTED] lei contestate o reprezintă suma de [REDACTED] lei, respectiv [REDACTED] lei reprezentând impozit pe venit din salarii, respectiv T.V.A., care a făcut obiectul contestației soluționate prin sentința civilă nr. [REDACTED]/28.11.2003 a Tribunalului Neamț, întrucât temeiurile celor două acțiuni sunt diferite, Legea nr. 64/1995 respectiv Legea nr. 554/2004.

Intimata - reclamantă S.C. [REDACTED] S.A. a solicitat prin întâmpinare respinge recursul ca neîntemeiat, întrucât instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și a făcut o corectă aplicare a prevederilor legale.

A susținut, astfel că îi sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 64/1995 în forma avută anterior modificărilor aduse de O.G. nr. 38/2002, ținând seama de dispozițiile art. IV al. I din O.G. nr. 38/2002.

Întrucât societatea se află în procedură prevăzută de Legea nr. 64/1995, această lege reprezintă legea specială în materie de reorganizare și faliment și, în consecință, tuturor participanților la procedură le sunt aplicabile dispozițiile legii speciale ce reglementează regulile procedurii concursuale.

Analizând sentința recurată în raport de criticile formulate și din oficiu, reținând motivele invocate prevăzute de art. 304¹ și 304 pct. 9 Cod procedură civilă, reține următoarele :

Din cuprinsul deciziilor de impunere emise de D.G.F.P. [REDACTED], la data de 27 iunie 2006, respectiv la data de 27 iulie 2006 rezultă că au fost stabilite în favoarea societății intimată accesorii fiscale în sumă de [REDACTED] lei, aferente impozitelor, taxelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidat, pentru perioada 1.01.2006 - 30.06.2006.

Reprezentând accesorii pentru debite născute anterior, cu titlu de datorii bugetare supuse reglementării H.G. 871/2000 instanța de recurs apreciază că dispozițiile legale aplicabile în cauză sunt cele ale Legii 64/1995, legea specială în materia reorganizării judiciare și a falimentului, cu modificările ulterioare, după cum urmează :

La data deschiderii procedurii reorganizării judiciare a intimatei - reclamante S.C. „Umaro” SA Roman, prin sentința civilă [REDACTED]/F/07.04.1997 pronunțată de Judecătorul sindic în dosarul [REDACTED]/F/1996, nu există o reglementare referitoare la adăugarea accesoriilor creanțelor negarantate, de la data deschiderii procedurii. Prin Legea 99/1999, intrată în vigoare la 27 iunie 1999 s-a introdus art. 32¹ - devenit după republicarea Legii 64/1995 în Monitorul Oficial 608/13.12.1999 - art. 37, potrivit căruia nici o dobândă sau cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor negarantate sau părților negarantate din creanțele garantate de la data deschiderii procedurii, în afară de cazul în care, prin programul de plată al creanțelor cuprins în planul de reorganizare, se derogă de la aceste prevederi. Efectul acestor dispoziții constă în aceea că, dacă până la data intrării în vigoare a Legii 99/1999 intimata - reclamantă datora accesoriiile reglementate prin dispozițiile cuprinse în legi speciale în materie fiscală, după intrarea în vigoare a Legii 99/1999 reclamanta nu mai datorează dobânzi ori alte cheltuieli conform art. 32¹.

În condițiile în care accesoriiile au fost stabilite prin deciziile contestate pentru perioada 01.01.2006 - 30.06.2006, derivând din debite născute anterior, trebuie analizate dispozițiile aplicabile pentru acest interval. De aceea, instanța constată că modificările ulterioare ale Legii 64/1995 aduse prin O.G. 38/2002 nu

sunt aplicabile litigiului, potrivit dispozițiilor art. IV al O.G. 38/2002 care prevăd, în consacrarea principiului neretroactivității, că procedurile deschise până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe - 02.08.2002 - vor continua să fie administrate și lichidate conform prevederilor legale în vigoare anterioare modificărilor și completărilor aduse Legii 64/1995 prin această ordonanță. În consecință, nici dispozițiile art. 60 al. 7 din Legea 64/1995 astfel cum a fost modificat prin O.G. 38/2002 nu sunt aplicabile, reprezentând dispoziții de drept material supuse regimului juridic indicat prin art. IV menționat anterior.

Ținând seama de caracterul special al reglementării în materia reorganizării judiciare și falimentului conținute de Legea 64/1995 cu modificările și completările ulterioare, instanța apreciază că în cazul procedurii executării colective ce face obiectul Legii 64/1995 sunt aplicabile dispozițiile în materie fiscală doar în măsura în care completează reglementarea Legii 64/1995, nu și în situația când există deja dispoziții legale.

Concluzia se desprinde inclusiv din tehnica legislativă relevată de modificările ulterioare, când O.G. 38/2002 a modificat Legea 64/1995 cu privire la art. 60 al. 7, raportat la accesoriile obligațiilor bugetare neachitate de debitori aflați în procedura Legii 64/1995.

Aplicarea Ordinului 1365/2004 pentru aprobarea deciziei nr. 5/22 iulie 2004 a Comisiei fiscale centrale privind modul de aplicare a dispozițiilor art. 117 al. 4 din O.G. 92/2003 art. 15 al. 2 din O.G. 61/2002, art. 13, 13¹ din O.G. 11/1996, coroborate cu art. 37, 60 al. 7 din Legea 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările ulterioare se realizează, cu respectarea dispozițiilor art. IV din O.G. 38/2000 și a principiului constituțional al neretroactivității legii civile, în limitele stabilite cu caracter obligatoriu de dispozițiile Legii 64/1995 aplicabile obligațiilor debitorilor aflați în procedura prevăzută de Legea 64/1995.

În ceea ce privește critica recurenței, care vizează faptul că în mod greșit s-a reținut autoritatea de lucru judecat a sentinței civile [redacted]/28.11.2003 a Tribunalului [redacted], curtea apreciază că și aceasta este neîntemeiată.

Instanța de fond nu a soluționat excepția autorității de lucru, ci a făcut referire doar la faptul că prin sentința respectivă s-a stabilit quantumul creanței D.G.F.P., dar nu acesta este considerentul care a determinat soluția la fond.

Față de considerentele expuse, apreciind că motivele de recurs nu sunt întemeiate, în baza art. 312 Cod procedură civilă, curtea va respinge recursul de [redacted] față, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Respinge, ca nefondat, recursul contencios administrativ - fiscal promovat de recurenta - pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** [redacted], împotriva sentinței civile nr. 76 din 03 octombrie 2007, pronunțată de Tribunalul [redacted] în dosarul nr. [redacted]/[redacted]/2007 în contradictoriu cu intimata - reclamantă S.C. [redacted] S.A. - prin lichidatori judiciari S.C. [redacted] S.R.L. și S.C. [redacted] S.R.L. [redacted] și intimații - lichidatori S.C. [redacted] S.R.L. și S.C. [redacted] S.R.L. [redacted]

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, **07 martie 2008.**

Președinte,

[redacted] u

[Signature]

Judecător,

[redacted]

Judecător,

[redacted]

Grefier,

[redacted] prezenta copie fiind conformă cu originalul

afixat la dosarul

811/103/2007 a

07 Martie 2008

Grefier

[redacted]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL NEAMT

*Curți de
Apel Bacău*